

| درباره‌ی تئاتر |

حرکت‌شناسی

مدرن

دنیل لوئیس

نیلوفر حقی

سرپرست: محسن گودرزی

فهرست مطالب

شماره صفحه

۱۱	تقدیرنامه
۱۳	پیشگفتار به قلم مارتا هیل
	بخش یک: سرآغاز
۱۸	هنر خوزه لمون: تاریخچه ای مختصر
	بخش دو: اصول اولیه
۶۴	سبک لمون
۶۷	تعاریف و تمرینات مقدماتی
	بخش سه: کلاس
۱۱۰	درباره شماره‌ها، وزن، عبارت و سرعت
۱۱۵	تمرینات زمینی
۱۴۱	تمرینات مرکزی
۲۶۶	حرکت در سرتاسر زمین
۲۹۳	پایان کلاس
	بخش چهار: رپرتوار
۲۹۸	از Missa Brevis
	بخش پنج: پیوست
۳۰۸	طراحی حرکت‌های خوزه لمون
۳۳۳	Labanotation
۳۵۴	کتاب‌شناسی

بخشی از هر رقصنده سرباز، بخشی از آن گلادیاتور و بخشی دیگر ماتادور یا گاوباز است. در ابتدا رقصندگان شجاعت و رشادت منظم، سپس جسارت بی‌رحمانه و خشن و در آخر ظرافت را تحت سلطه خود درمی‌آورند.

خوزه لمون، «On Constancy»

هنر خوزه لمون: تاریخچه‌ای مختصر

از این مرد به‌عنوان یک رقصنده چه چیزی به یاد خواهد آمد؟ وقتی برای اولین بار رقص او را دیدم، ۴۸ ساله بود و هنوز است او را بهترین رقصنده می‌دانم. رقص او کیفیتی منحصر به فرد داشت که می‌توانست نشان‌دهنده اشتیاق معنوی او باشد. سرش حالت مجسمه‌ای باشکوه را داشت و بدنش همچون تازه متولدها به نظر می‌رسید. در روزگار ما شاید او تنها رقصنده قابل مقایسه با لئونید مسین^۱، رقصنده باله، بود. رقص او شبیه به هیپنوتیزم و حتی بیشتر، رقص او قابل لمس و محسوس بود.

کلايو بارنز^۲، «به‌عنوان یک رقصنده، یک عقاب»

وقتی در سال ۱۹۶۴ جایزه کاپزیو^۳ که یکی از معتبرترین جایزه‌ها در رشته رقص بود، به خوزه لمون اهدا شد، کمیته انتخاب او را به‌عنوان بزرگترین طراح رقص معرفی کرد، کسی که سال‌ها تلاش شدید و مشتاقانه‌اش برای بازشناخت رقص مدرن آمریکایی، جایگاه او را بدون تردید به‌عنوان بهترین رقصنده مرد در میان هم‌نسل‌های خود (سومین نسل) در رقص مدرن آمریکایی ارتقا بخشید.

این جایزه نه تنها به‌عنوان نخستین رقصنده به خوزه لمون اهدا می‌شود، بلکه به‌عنوان نخستین هنرمندی که در خارج از مرزها، فقط ده سال پیش، تحت حمایت برنامه‌های نمایش فرهنگی وزارت امور خارجه ایالات متحده اثری اجرا کرد، به او تعلق می‌گیرد. [...] برای ادای احترام به آقای لمون، جایزه رقص کاپزیو مردی را معرفی می‌کند که به‌عنوان نیروی خلاق سال‌ها برای هنر رقص جنگیده است. [...] کسی که ارزش‌های بزرگ میراث خود از آمریکای لاتین را وارد رقص تئاتر معاصر آمریکا کرد و کسی که به‌عنوان یکی از افراد نسل‌های قدیم آمریکا، از طریق هنر رقص، گذشته باستانی ما را به زمان ماجراجویانه حال حاضر متصل کرد.^۴

خوزه لمون کسی است که در طول زندگی خود، جایزه Dance Magazine را

^۱. Leonide Massine

^۲. Clive Barnes

^۳. Capezio

^۴. جایزه رقص کاپزیو، ۱۱ مارس ۱۹۶۴.

برای مشارکتش در طراحی رقص و همچنین سه دکترای افتخاری از چندین دانشگاه آمریکا دریافت کرده و هفتادوچهار اثر رقص را طراحی کرده است. بیست قطعه نمایشی معروف او، شامل قطعات معروفی چون The Moor's Pavane، The Exiles و The Unsung، Missa Brevis، هنوز در فهرست‌های معاصر چندین کمپانی وجود دارد؛ از جمله: کمپانی لمون، کمپانی رقص دنیل لوئیس و سایر کمپانی‌های باله مثل کمپانی باله سوئدی، کمپانی باله سلطنتی دانمارک، کمپانی تئاتر باله آمریکا، کمپانی باله جافری^۱، کمپانی باله پنسیلوانیا و کمپانی باله کانادایی Les Grands.

اما خدمات خوزه لمون به جهان رقص چیزی بیشتر از مجموعه رقص‌های حیرت‌آور و خاطرات اجراهای قدرتمندش است؛ درواقع او تکنیک و سبک خاصی از رقص را ارتقا بخشید که می‌تواند به نسل رقصندگان و طراحان رقص آینده منتقل شود.

خوزه از طریق حرفه‌اش صدها تماشاگر را متأثر کرد؛ درواقع او با اجرای رقص‌هایی که درک و احترام عمیقی برای لذت و رنج تجارب انسانی قائل بودند، به این مهم دست پیدا کرد. خوزه در کلمات خود «شیاطین، مقدسین، شهدا، مرتدان، ابلهان و سایر چشم‌اندازهای پرشور»^۲ را جستجو کرد تا طراحی رقصش را تجسم ببخشد. برای خوزه رقص چیزی بیشتر از یک مجموعه حرکت‌های مبتکرانه و نمایشی و خوب اجرا شده بود؛ درواقع رقص برای او تجلی بدیهانه و ناگزیری از روح انسان بود. همان‌طور که لوئیس چاپین^۳ نوشت: «وقتی لمون بزرگ شد، سؤالاتی سرکشانه در زندگی‌اش پرسید و سپس طراحی رقص را به‌عنوان بهترین جواب برای

^۱. Joffry

^۲. لمون، «رقص مدرن به‌مثابه هنری غیرمشهور».

^۳. Louis Chapin